

Stomatologie narazila na své limity

16.1.2023

Stanislav Stýblo, Š. Cháb

Ptali se prezidenta České stomatologické komory Romana Šmuclera, co s nedostatkem zubařů v regionech. Odpověděl, jak se dalo očekávat: *Češi si musí zvyknout za služby platit a dojíždět za nimi. Stomatologické ordinace v malých městech jsou zbytečný přepych, který je ve světě raritou. A hlavně není důvod si takové ordinace vydržovat. Velká stomatologická centra ve městech, která nabízí veškerý komfort. Tam bychom měli směřovat.*

Kapitalismus. Co nejvíc a nejrychleji vydělat. Zubař těsně před odchodem do důchodu na maloměstě, který mi dělal nouzový zákrok a pak mě vyhnal s tím, ať si najdu stálého zubaře, mi řekl, že služby zubařů zdražily kvůli tomu, že zdražily stomatologické laboratoře. Materiál zdražil. Všechno zdražilo. S ohledem na Šmuclerovo doporučení jsem si prošel nabídku zubařských křesel v Praze. No co, pojedou tam tři hodiny, pak tři hodiny zpátky, jednou za čas se to vydrží. Šmucler má jistě pravdu. Proč si držet zubaře na vesnici.

Nabídka jedné zubařské ordinace v Praze. 15 minut konzultace, 1500 korun. Marrně jsem přemýšlel, kolik zdraženého materiálu na takovou konzultaci padlo. Ale nešť, našel jsem i jednoho, co konzultuje 20 minut za 940 korun. Konkurence funguje. Jenže ani jeden z nich nepřijímal. Budu pátrat dál.

V rámci předchozího šetření jsem oslovil svou pojišťovnu s tím, že bych uvítal zubaře. Vlastními silami mi sehnat stále ještě nejde. Pobočka pojišťovny pro Ústecký kraj mi doporučila na ten jeden konkrétní den, abych se hlásil v Hejnicích v Libereckém kraji. Že prý nabírají. Čtyři hodiny od mého bydliště. Další den jsem se dočetl, že v Hejnicích zažili podobnou frontu jako před měsícem v Hustopečích. Na všechny se rozhodně nedostalo.

Ale věren Šmuclerově stomatologii pro bohaté mě zarazilo, že pobočka pojišťovny v našem kraji nebyla schopná nabídnout volného zubaře ani v rámci okresního nebo dokonce krajského města. To jest ta Šmuclerova bájná stomatologická centra, kde se člověku dostane skutečně perfektní péče. Nejsou jak zubaři na maloměstech, tak ani v okresních a krajských městech. Chybí. I přes Šmuclerovo ujišťování, že když si pacient zajede a připlatí, péči bude mít. Není, pane Šmuclere. Není tu nic. Vinou pojišťoven i vinou České stomatologické komory.

Politika zubařů je také k popukání. Syna píchlo v zubu, požadoval po mně tedy zubaře. Vyjevil jsem se mu doslova ve dveřích. Zubaře? V téhle době? Ty nejsi z mé krve, když netušíš, že ses narodil do republiky, která stojí na hliněných nožkách a jakmile máš problém, jsi na něj sám. A to i co se týká stomatologických zákroků. Ale protože byl neodbytný, odkázal jsem jej na pravidlo akutního ošetření, které zubař provést musí.

A tak syn před třemi týdny vyrazil k zubaře. Sedl si do čekárny a čekal. Dočkal se. Vzala ho, usadila na křeslo, zub mu navrtala vrtačkou, zapláclá cementem, jak pravila, a poslala ho pryč s tím, že si má najít stálého zubaře, který mu to dodělá. Cement je označení pro krátkodobou výplň, která se do měsíce rozpustí. A jsme tam, kde jsme byli. U Šmuclerova – dojeď si, připlat si. A to i přes skutečnost, že není kam. Okresní i krajské město je plonkové. Místní pobočka pojišťovny, té všeobecné, už odmítá komunikovat, protože nemá jak okomentovat své totální selhání.

Psal mi pán ze Zlína. Situace podobná. Zubaři nejsou. Ale přece, jeden mladý zubař se pochlapil a otvírá tam ordinaci. Čtenář mi přeposlal jeho odpověď na otázku, zda nabírá nové pacienty. Pravil, že ano, ale že se chce primárně věnovat estetické stomatologii, neřešit bolesti a zkažené zuby. Takže se nám tady ta Šmuclerina pro vrchních deset tisíc šíří jako epidemie (sám Šmucler je estetický stomatolog, huby chudiny by se nedotkl... nějaký sociální soucit? Úterý ve Šmuclerově ordinaci jen pro chudé a grátis? To se na Západě sice děje, ale u nás se jen při chlemtání vína káže voda).

Psala mi paní z Vysočiny. Situace stejná. Zubaři nejsou. Nejsou. Nejsou. U toho zavzpomínala na svá mladá léta, kdy se školou dvakrát ročně museli povinně k zubaři. Sebrala se celá třída, souška učitelka v čele a šlo se do ordinace. Zubař pak haranty přebíral jednoho po druhém, a u kterého haranta viděl klubající se kaz, ten dostal vyplněnou pozvánku na mučení. I já takové celotřídní výlety za zubařem zažil. V té době mi zubařka podchytila dva kazy. Dala mi tam plomby. Obě mi před třemi lety vystřelily a sehnat teď zubaře? Nemožné. Zuby se rozpadají vzdor Šmuclerově dojeď si a připlat. I navzdory mlčení pojišťovny.

Dobrá, nakašlat na Šmuclera a jeho vzdušné zámky. Nechť je chátra bezzubá. Jenže začíná být problém i s

praktickými lékaři a pediatry. I oni dochází. Dobíhá nás jedno z posledních dědictví komunismu, kdy lékařská péče byla rozmístěná rovnoměrně po celé republice. Lékaři v regionech po revoluci zůstali a pokračovali v činnosti. Teď odchází do důchodu a ordinace zůstávají prázdné. Čekárny ovšem ne. Jaká je Šmuclerova rada? Dojeď si, připlať si? A kam, pane vašnosto, kam?

Dojždí nás i dědictví získané před osmnácti lety, kdy jsme se otevřeli Evropě a začali studenty učit evropanství, aniž bychom v nich vychovávali češtví. Což vede k tomu, že lékaři se po vystudování medicíny stěhují za práci na Západ. Program Erasmus, kterým Západ láká vzdělané lidi z Východu, už jede nějaký ten pátek a my začínáme poznávat, co je jeho dědictví. Mizí nám na Západě lidé. Výdělek, pracovní doba i podmínky tam jsou nesrovnatelně lepší. Erasmus v nich vychoval to pravé evropanství, tak co hníť v ČR. Už jen pro ten plat. Však nástupní plat lékaře v České republice je cca 39 000 Kč, v Rakousku cca 7 400 eur, tedy téměř pětinasobek (výše platů uvedena dle webů MladíLékaři.cz a ePeníze.eu). K tomu žádné vražedné přesčasy, které jsou u nás obvyklé.

České lékařské fakulty se každého odcházejícího ročníku čerstvých lékařů ptají, kam půjdou dál, kde mají dohodnutou práci. 15 % čerstvých lékařů odchází na domluvená místa do zahraničí. U nás pak chybí. Je to jedno, dojeď si a připlať si, rada nad zlato. Pokud se za pár let vrátí, výborné. Jenže proč se vracet do chudobince, když den co den stolujete na hostině, že.

Smyslem Evropské unie mělo být to, aby se narovnaly podmínky pro život. Před šesti lety byl nástupní plat lékaře v ČR 25 000,- (výše čerpána z Medical Tribune). Teď je skoro 40 000,-. Podmínky se očividně zlepšují. Jenže v Rakousku byl před šesti lety nástupní plat lékaře 3 000 eur, tedy trojnásobek. Teď je to bez mála pětinasobek. Takže nůžky mezi Západem a Východem se nezavírají. Ale otevírají. A tam už Šmuclerova šalamounská rada dojeď si a připlať si platit nemůže a nebude. Neříkám kam se stává uhelným kamenem.

Nelze jinak, než s výhledem na budoucnost přemýšlet o nějaké rozumné změně, která by to vyprazdňování republiky zastavila. Za státní vystudoval, deset let musí provádět praxi v ČR? Je to moc přísné? Ale proč by bezzubý občan ČR měl z daní platit studium lékaře, který hned po získání titulu i zkušeností uteče léčit na Západ? Jen otázka, jen otázka. Nebo je tu možnost vyrovnat se ekonomicky Západu. Aby nám lékaři neutíkali za hranice. Jenže jak to jako bezzubá kolonie Německa chceme udělat? Kde není německá vůle, tam není nikomu pomoci. Nevznikly tu žádné ochranné valy, které by naši republiku ochránily před nárazem do zdi, o níž si právě rozbíjíme hlavu. Šmuclerové posledních třiceti let dokonale rozdrbali české zdravotnictví. Sláva jim. Sláva.

Neskuhrám, jen popisuji realitu našeho zdravotnictví.

PS: Jak se vám to čte? To je naše realita po třiceti třech letech od převratu. Kdo z vás by ještě jednou šel cinkat?

Článek vyšel [zde](#) a [zde](#), ale původní zdroj je FB.

URL adresa článku:

<https://www.zvedavec.news/prispevky/2023/01/9498-stomatologie-narazila-na-sve-limity.htm>